

پرسش‌ها و پاسخ‌ها

کد پرسش: ۳۷۲

عقاید

شناخت خداوند

صفات خداوند و افعال او

پرسش کننده:

رضا

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

شماره پرسش: ۱۳

تاریخ پرسش: ۱۳۹۶/۱۰/۲

آیا زلزله حتماً عذاب است؟ تکلیف کودکان کم سن که کشته می شوند چیست؟

پاسخ به پرسش شماره: ۱۳

تاریخ پاسخ به پرسش: ۱۳۹۶/۱۰/۱۱

زلزله، سیل، توفان، گردباد، صاعقه، سونامی، تگرگ، بهمن، خشکسالی، آتشفشان، رانش زمین، سرما یا گرمای غیر عادی و به طور کلی همه‌ی بلایای زمینی یا آسمان، با اسبابی مادی واقع می‌شوند و غالباً قابل توضیح بر مبنای علوم طبیعی هستند، ولی این به معنای آن نیست که عذاب محسوب نمی‌شوند؛ چراکه عذاب به معنای مجازات گناه کاران است و این مقصود از بلا است، نه سبب آن و از این رو، کسانی که با توضیح اسباب مادی بلایا بر مبنای علوم طبیعی، عذاب بودنشان را نفی می‌کنند، مغالطه می‌کنند؛ به این معنا که اسباب آن‌ها را با مقصود از آن‌ها خلط می‌کنند و این اشتباه بزرگی است.

بی‌گمان هر بلای زمینی یا آسمانی که واقع می‌شود، برای گناه کاران عذاب و برای پرهیزکاران رحمت است؛ چراکه گناه کاران اگر در آن کشته شوند به دوزخ می‌روند و اگر در آن زنده بمانند زهرچشمی در دنیا دیده‌اند تا در آخرت کیفر دردناک‌تری داشته باشند و پرهیزکاران اگر در آن کشته شوند به بهشت می‌روند و اگر در آن زنده بمانند کفاره‌ای در دنیا پرداخته‌اند تا در آخرت درجه‌ی والاتری داشته باشند، ولی مشهود است که بیشتر مردم از گناه کاران هستند و از این رو، هر بلای زمینی یا آسمانی که واقع می‌شود، برای بیشتر آنان عذاب به شمار می‌رود، بل از عموم و اطلاق سخن خداوند به دست می‌آید که هیچ شهر یا روستایی با بلایی زمینی یا آسمانی ویران نمی‌شود، مگر اینکه اهل آن گناه کار هستند؛ به این معنا که یا خود گناه می‌ورزند و یا دیگران را از گناه باز نمی‌دارند؛ چراکه خداوند صریحاً فرموده است: **﴿وَمَا كُنَّا مُهْلِكِي الْقُرَىٰ إِلَّا وَأَهْلُهَا ظَالِمُونَ﴾** (قصص / ۵۹)؛ «و ما هرگز نابود کننده‌ی سرزمین‌ها نیستیم مگر در حالی که اهل آن‌ها ستمکار هستند» و فرموده است: **﴿وَمَا كَانَ رَبُّكَ يُهْلِكُ الْقُرَىٰ بِظُلْمٍ وَأَهْلُهَا مُصْلِحُونَ﴾** (هود / ۱۱۷)؛ «و پروردگارت هرگز سرزمین‌ها را از روی ظلم نابود نمی‌کند در حالی که اهل آن‌ها اصلاح کننده هستند!»

بنابراین، زلزله، سیل، توفان، گردباد، صاعقه، سونامی، تگرگ، بهمن، خشکسالی، آتشفشان، رانش زمین، سرما یا گرمای غیر عادی و به طور کلی همه‌ی پدیده‌های ترسناک و غیر مترقبه‌ای که بلایای طبیعی نامیده می‌شوند، از دو حال خارج نیستند: یا خسارات مالی و جانی به همراه دارند که در این صورت برای گناه کاران عذاب و برای پرهیزکاران رحمت‌اند و یا خسارات مالی و جانی به همراه ندارند که در این صورت برای هر دو گروه انذار و تخویف از عذاب هستند، تا گناه کاران از گناه خود بازگردند و پرهیزکاران بر پرهیز خود بیفزایند؛ همچنانکه هیچ گاه به ویرانی‌های فراگیر و فوق العاده نمی‌انجامند مگر در شهرها و روستاهایی که اهل آن‌ها گناه کار هستند، تا عبرتی برای شهرها و روستاهای دیگر باشند. البته این چیزی نیست که از طریق علوم طبیعی دانسته شود؛ چراکه علوم طبیعی درباره‌ی مقاصد خداوند بحث نمی‌کنند، بل چیزی است که از طریق وحی دانسته می‌شود؛ چراکه تنها وحی از مقاصد خداوند خبر می‌دهد. این در کتاب خداوند نوشته شده است، ولی شیاطین انسی و جنی که نمی‌خواهند آب در دل‌های مردم تکان بخورد، مبدا گناه کاران از گناه خود بازگردند و پرهیزکاران بر پرهیز خود بیفزایند، می‌کوشند که همه‌ی این بلایا را بی‌هدف و بی‌ارتباط با اعمال مردم جلوه دهند، تا هیچ گونه عبرت‌آموزی و بازدارندگی برای آنان نداشته باشند، در حالی که یکی از اهداف اصلی خداوند از این بلایا، عبرت‌آموزی و بازدارندگی برای آنان است؛ چنانکه فرموده است: ﴿وَلِنَذِيقَنَّهُمْ مِنَ الْعَذَابِ الْأَدْنَىٰ دُونَ الْعَذَابِ الْأَكْبَرِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ﴾ (سجده / ۲۱)؛ «و هرآینه آنان را از عذاب کوچک‌تر پیش از عذاب بزرگ‌تر می‌چشانیم باشد که آنان بازگردند» و فرموده است: ﴿فَلَوْلَا إِذْ جَاءَهُمْ بَأْسُنَا تَضَرَّعُوا وَلَكِنْ قَسَتْ قُلُوبُهُمْ وَزَيَّنَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ (أنعام / ۴۳)؛ «پس چرا هنگامی که عذابمان آنان را آمد تضرع نکردند؟ بلکه دل‌هاشان سخت شد و شیطان کاری که می‌کردند را برایشان آراست».

اما کودکان نابالغی که در این بلایا کشته می‌شوند، مانند کودکان نابالغی هستند که در سایر حوادث از دنیا می‌روند و در آخرت به سبب گناه دیگران مؤاخذه نمی‌شوند؛ چنانکه خداوند فرموده است: ﴿أَلَا تَرَىٰ وَازِرَةً وَّزَرَ أُخْرَىٰ﴾ (نجم / ۳۸)؛ «اینکه هیچ حمل کننده‌ای گناه دیگری را حمل نمی‌کند»، بل چه بسا کشته شده توسط کسانی محسوب می‌شوند که با گناه خود سبب نزول بلایا شده‌اند؛ چراکه در حقیقت آنان زمینه‌ی مرگ این کودکان را فراهم ساخته‌اند؛ چنانکه خداوند فرموده است: ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَظْلِمُ النَّاسَ شَيْئًا وَلَكِنَّ النَّاسَ أَنفُسُهُمْ

يَظْلِمُونَ﴾ (یونس / ۴۴): «هرآینه خداوند به مردم هیچ ظلمی نمی‌کند، بل مردم هستند که به خودشان ظلم می‌کنند» و فرموده است: ﴿وَاتَّقُوا فِتْنَةً لَا تُصِيبَنَّ الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْكُمْ خَاصَّةً ۗ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ﴾ (أنفال / ۲۵): «پرهیزید از فتنه‌ای که تنها به کسانی از شما که ظلم کردند نمی‌رسد و بدانید که عقاب خداوند شدید است».

برای آگاهی بیشتر در این باره، به نقد و بررسی ۷۰ مراجعه کنید.

دفتر حفظ و نشر آثار منصور هاشمی خراسانی
بخش باگتولنی به پیش ما

پایگاه اطلاع رسانی دفتر حفظ و نشر آثار منصور هاشمی خراسانی حفظ الله تعالی

صفحه کانال تلگرام پایگاه

صفحه گوگل پلاس پایگاه

صفحه فیسبوک پایگاه

اینک مطلب فوری

* لطفاً بر روی لینک مورد نظر خود کلیک کنید.